

2011 m. vasario 3 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-395/10) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2007/2/EB — Aplinkosaugos politika — Erdvinės informacijos infrastruktūra — Keitimasis duomenimis ir jų atnaujinimas elektroniniu formatu — Nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama direktyva, nepriėmimas)

(2011/C 103/17)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Alcover San Pedro ir V. Peere

Atsakovė: Prancūzijos Respublika, atstovaujama G. de Bergues ir S. Menez

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Nuostatų, reikalingų įgyvendinti 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB, sukuriančią Europos Bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, p. 1), nepriėmimas per nustatytą terminą

Rezoliucinė dalis

1. Per nustatytą terminą nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų įgyvendinti 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/2/EB, sukuriančią Europos Bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE), Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.
2. Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 274, 2010 10 9.

2010 m. sausio 29 d. Antoni Tomasz Uznański pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo (aštuntoji kolegija) nutarties byloje T-348/09 Uznański prieš Lenkiją

(Byla C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Apeliantas: Antoni Tomasz Uznański, atstovaujamas advokato A. Nowak

Kita proceso šalis: Lenkijos Respublika

2010 m. lapkričio 19 d. nutartimi Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą.

2010 m. gruodžio 23 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Waldemar Hudzinski prieš Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Byla C-611/10)

(2011/C 103/19)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Waldemar Hudzinski

Atsakovė: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14a straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį nekompetentinga laikoma valstybė narė bet kuriuo atveju neturi teisės pagal savo nacionalinę teisę skirti išmokų šeimai tik laikinai jos teritorijoje dirbančiam darbuotojui, kai nei jis pats, nei jo vaikai nuolat ar įprastai gyvena nekompetentingoje valstybėje?

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

2010 m. gruodžio 23 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Jaroslaw Wawrzyniak prieš Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Byla C-612/10)

(2011/C 103/20)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Jaroslaw Wawrzyniak

Atsakovė: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad bet kuriuo atveju pagal šią nuostatą nekompetentingai valstybei narei, į kurią darbuotojas išsiųstas dirbti ir kuri nėra darbuotojo vaiko gyvenamosios vietos valstybė narė, draudžiama mokėti komandiruotam darbuotojui šeimos išmokas, jei šioje valstybėje narėje dėl išsiuntimo darbuotojas neatsiduria nepalankesnėje teisinėje padėtyje?

2. Jei atsakymas į pirmą klausimą būtų neigiamas:

Ar Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad nekompetentinga valstybė narė, į kurią išsiųstas darbuotojas, bet kuriuo atveju gali mokėti šeimos išmokas tik jei nustatyta, jog kitoje valstybėje narėje asmuo neturi teisės į šeimos išmokas?

3. Jei į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar Bendrijos ar Sąjungos teisės nuostatomis prieštarauja nacionalinės teisės nuostata, kaip antai *EStG* 65 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 2 punktą ir šio straipsnio 2 dalis, pagal kurią nesuteikiama teisė į šeimos išmokas, jei panašios išmokos turi būti mokamos užsienyje arba turėtų būti mokamos pateikus atitinkamą prašymą?

4. Jei atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas:

Kaip išspręsti susidariusią teisių, turimų kompetentingoje valstybėje narėje, kuri yra vaikų gyvenamosios vietos valstybė, ir turimų nekompetentingoje valstybėje narėje, kuri nėra vaikų gyvenamosios vietos valstybė, kumuliaciją?

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

2010 m. gruodžio 29 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-625/10)

(2011/C 103/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama J.-P. Keppenne ir H. Støvlbæk

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad, nesiimdama pakankamai priemonių pirmajam geležinkelių transporto teisės aktų rinkiniui įgyvendinti, Prancūzijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal:

— iš dalies pakeistos Direktyvos 91/440/EEB ⁽¹⁾ 6 straipsnio 3 dalį ir II priedą bei Direktyvos 2001/14/EB ⁽²⁾ 14 straipsnio 2 dalį,

— Direktyvos 2001/14/EB 6 straipsnio 2-5 dalis,

— Direktyvos 2001/14/EB 11 straipsnį.

— Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinyje Komisija pateikia du kaltinimus.

Pirma, ji kaltina atsakovę neįvykdžius visų išpareigojimų, numatytų pirmajame geležinkelių transporto teisės aktų rinkinyje, kuriame reikalaujama, kad būtų ne tik atskirti geležinkelio paslaugų teikimą užtikrinantys subjektai (Prancūzijoje — SNCF) nuo infrastruktūrą valdančių subjektų (Prancūzijoje — RFF), bet ir kad taip vadinamas „pagrindines“ infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo funkcijas užtikrintų nešališkos institucijos. SNCF yra atsakinga už tam tikras pagrindines su linijų skirstymu susijusias funkcijas, t. y. funkcijas, kurias ji vykdo per *Direction des Circulations Ferroviaires* (DCF, Geležinkelių eismo direkcija). Ši specializuota tarnyba nėra nešališka SNCF atžvilgiu nei teisiniu nei organizaciniu ir sprendimų priėmimo požiūriais.

Antra, ieškovė nurodo, kad nacionaliniais teisės aktais tinkamai ir pilnai neperkeliami Direktyvos 2001/14/EB reikalavimai, susiję su veiklos rezultatų gerinimo sistemos įtvirtinimu mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra srityje. Prancūzijos teisės aktai kelia problemų ir dėl to, kad juose numatyta nepakankamai priemonių, skirtų mažinti infrastruktūros teikimo išlaidas ir mokesčių už naudojimąsi ja dydį.

⁽¹⁾ 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyva dėl Bendrijos geležinkelių plėtros (OL L 237, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 341)

⁽²⁾ 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (OL L 75, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 404)